

Тамъ се спрѣ, поозърна се смаянъ, като истръсваше съ ржка несъзнателно варята отъ лакътя на извѣхтѣлото си сетре, остана отъ облѣганието до стѣнната въ коридора, па тръгна съ машинални стѣпки, безъ да дига очи.

— И днесъ пакъ тая исторія: елате утрѣ! А днесъ и утрѣ сички служби ще бѣждатъ дадени, и пакъ щѣ остана на пѣтя, и пакъ чакай мѣсеци и година даже, докѣдъ се отвори нова служба нѣйдѣ, та пакъ да се повтори същата комедия!

И той произнесе една дебела псувня нена-сочена противъ никого; но отъ тая псувня сѣкашъ му падна частъ отъ теготата, що притискаше гърдитѣ му.

Прочее, Пенчо Знаховски — Пенчо Знаховски викахъ тоя момъкъ — испсува срѣдъ улицата нѣкого, и отъ това му поолекна.

Има четири години отъ какъ Знаховски го извадихъ отъ служба за дребна причина; отъ четири години насамъ Знаховски очаква и търси нова, слухти и души, и щомъ се появи такава, подава прошение, хлопа по порти, тѣпче прагове, за да намѣри ходатаи и застъпници, които да подкрѣпятъ постѣпката му. Нѣма вѣдомство, учрѣждение, канцелария, дѣто да не лежатъ негови прошения за служба. И сѣ напусто. Отпращахъ го съ праздни рѣцѣ, по нѣкога съ увѣрения да го иматъ прѣдъ видъ за слѣдующия пѣтъ, а по-често — съвсѣмъ безъ никаква, макаръ и лъжлива, надѣжда!

Четири години какъ Пенчо дѣли врѣмето си мѣжду висене по вратитѣ на канцеляриитѣ и из-